

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ(Cyber bullying)

Τι είναι όμως το cyber bullying (εκφοβισμός μέσω του διαδικτύου);

Τα τελευταία χρόνια, η τεχνολογία παρέχει στα παιδιά, ένα καινούριο μέσο εφαρμογής βίας. Αυτό είναι ο εκφοβισμός μέσω του διαδικτύου.

Ο εκφοβισμός μέσω του Διαδικτύου είναι οποιαδήποτε πράξη εκφοβισμού, επιθετικότητας, παρενόχλησης, τρομοκρατικής ή αυταρχικής συμπεριφοράς που θεσπίζεται και πραγματοποιείται μέσω της χρήσης των ψηφιακών συσκευών επικοινωνίας, συγκεκριμένα του Διαδικτύου και των κινητών τηλεφώνων και η οποία επαναλαμβάνεται ανά τακτά ή άτακτα χρονικά διαστήματα .Ο όρος cyber bullying δημιουργήθηκε από τον Καναδό Bill Belsey και έχει τις ρίζες του στον παραδοσιακό σωματικό ή ψυχολογικό εκφοβισμό όπου ο στόχος του επιτιθέμενου είναι να προκαλέσει ζημιά ή να βλάψει το θύμα του.

Το φαινόμενο αυτό, απασχολεί ολοένα και περισσότερους ερευνητές και λαμβάνει χώρα σε παγκόσμιο αλλά και σε ελληνικό επίπεδο. Αρκετές έρευνες έχουν πραγματοποιηθεί από πανεπιστήμια και επιστημονικές εταιρίες, που καταδεικνύουν την συνεχή αύξηση του φαινομένου.

Τι περιλαμβάνει ο εκφοβισμός μέσω διαδικτύου;

- Πειράγματα με στόχο τη διασκέδαση
- Διάδοση άσχημων-προσβλητικών φημών online
- Αποστολή ανεπιθύμητων μηνυμάτων (υβριστικά-προσβλητικά)
- Παρενόχληση
- Δυσφήμιση σε τρίτους (άλλους πλέον του θύματος) Μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μηνυμάτων μέσω κινητού, φωτογραφίες και βίντεο στο διαδίκτυο, ιστοσελίδες, μπλογκς, chat rooms κ.ά.

Το φαινόμενο του cyber bullying δηλαδή το πρόβλημα της παρενόχλησης μαθητών και παιδιών μέσα από το ίντερνετ, είναι πιο περίπλοκο απ' όσο γίνεται αντιληπτό, καθώς μπορεί το bullying να έχει "αντικαταστήσει" κατά μία έννοια τον παλιό "τσαμπουκά" και "καζούρα" στα σχολεία, όμως έχει εντελώς διαφορετικά στοιχεία.

Ως ηλεκτρονικός σχολικός εκφοβισμός ορίζεται η χρήση πληροφοριών και μέσων επικοινωνίας από ένα παιδί ή έφηβο ή μία ομάδα παιδιών ή εφήβων που, με επαναλαμβανόμενα εχθρική συμπεριφορά, επιδιώκουν να βλάψουν κάποιον συνομήλικό τους απειλώντας, παρενοχλώντας, χλευάζοντας, συκοφαντώντας τον ή αποκλείοντάς τον κοινωνικά. Σε αντίθεση με τον έως τώρα γνωστό σχολικό εκφοβισμό, ο ηλεκτρονικός θεωρείται σοβαρότερος, αφενός μεν γιατί το θύμα αδυνατεί να απαλλαχθεί από αυτόν αλλά και να ταυτοποιήσει το θύτη, αφετέρου δε γιατί η τεχνολογία επιτρέπει στο θύτη να παρενοχλεί το θύμα ανώνυμα 24 ώρες το 24ωρο, επτά ημέρες την εβδομάδα.

Παράλληλα, ο θύτης μπορεί στην πραγματικότητα να μη γνωρίζει προσωπικά το θύμα, αλλά να λειτουργεί ως ενδιάμεσος εκτελώντας εντολές άλλων που δρομολογούν τον εκφοβισμό. Αυτό που δε διαφοροποιεί τα δύο είδη εκφοβισμού είναι πως έχουν την ίδια πρόθεση, καθώς αποσκοπούν στο να τρομάξουν το θύμα.

Στην Ελλάδα, έρευνα που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό της ευρωπαϊκής δράσης 'Safe Net Home' σε 450 μαθητές αποκάλυψε πως το 54% εξ αυτών έχουν υπάρξει θύματα ηλεκτρονικού εκφοβισμού και πάνω από το ¼ έχει δεχθεί έντονη παρενόχληση και εκβιασμό.

Παράλληλα, το 40% των θυμάτων δεν γνώριζαν ποιος τους παρενοχλούσε ηλεκτρονικά.

Τα μέσα που χρησιμοποιούν οι νέοι θύτες είναι η ηλεκτρονική αλληλογραφία, τα άμεσα μηνύματα, οι ομάδες κοινωνικής δικτύωσης (όπως το Facebook, το Twitter κ.ά.), τα chat rooms, οι ιστοσελίδες και τα κινητά τηλέφωνα. Έτσι, ο εκφοβισμός πορεί να λάβει μορφή λεκτική ή γραπτή, ανάλογα με το ηλεκτρονικό μέσο που χρησιμοποιείται

Διαδικτυακός εκφοβισμός, ηλεκτρονική διαπόμπευση, απειλές και ψυχολογική βία. Κοινώς, cyber bullying. Οι ανήλικοι και έφηβοι χρήστες των ελληνικών social media, ζουν τον τρόμο και τον φόβο της διαδικτυακής βίας. Νέα μορφή εκφοβισμού που αναδύεται μέσα από την αυξανόμενη χρήση των νέων μέσων και την διείσδυση τους στα σπίτια των νέων.

Ανάλογα, αυτή η ηθελημένη δραστηριότητα δύναται να πάρει διάφορες μορφές, όπως η παρενόχληση με επαναλαμβανόμενα αγενή, απειλητικά, ενοχλητικά και προσβλητικά μηνύματα προς το θύμα. Η δυσφήμιση/συκοφαντία συχνά περιλαμβάνει τη δημιουργία και προώθηση σε άλλους ιστοσελίδων ή βίντεο με χλευαστικό περιεχόμενο που αφορά στο θύμα.

Τα θύματα ενδεχεται να

1. Έχουν χαμηλή αυτοπεποίθηση
2. Είναι άτομα εσωστρεφή και απομονωμένα, δεν έχουν αρκετούς φίλους
3. Υπολείπονται κοινωνικών δεξιοτήτων σε σύγκριση με τους συνομηλίκους τους
4. Είναι πολύ υποχωρητικά
5. Έχουν χαμηλό ανάστημα ή αδύναμη φυσιογνωμία σε σχέση με αυτή του θύτη
6. Φαίνονται ανίκανα να προστατεύσουν τους εαυτούς τους
7. Τείνουν να είναι ήσυχια, προσεκτικά, αγχώδη, ανασφαλή κι ευαίσθητα
8. Είναι επιρρεπή στην εκδήλωση ψυχολογικών (σχολική φοβία) και ψυχοσωματικών (έμετος, διαταραχές ύπνου) συμπτωμάτων

Οι θύτες ενδεχεται να:

1. Να έχουν βιώσει οι ίδιοι τον εκφοβισμό
2. Να αρέσκονται στο να γελούν με τους άλλους, να τους πληγώνουν και να επιβάλλονται
3. Να είναι υπερβολικά επιθετικοί και καταστροφικοί στην καθημερινότητά τους
4. Να προέρχονται από οικογένειες με εχθρικούς, απορριπτικούς και αδιάφορους γονείς. Οι κανόνες πειθαρχίας στην οικογένεια είναι συνήθως ασταθείς, κάτι που διδάσκει στα παιδιά πως η βία και η επιθετικότητα αποτελούν λύση στα προβλήματά τους.

Δεδομένης αυτής της πραγματικότητας, η πιο σοβαρή πλευρά του ηλεκτρονικού εκφοβισμού είναι αναμφισβήτητα οι συνέπειές του. Σε συναισθηματικό επίπεδο οι επιπτώσεις του εκφοβισμού είναι έντονες για το παιδί ή τον έφηβο, κάτι που γίνεται καλύτερα κατανοητό αν σκεφτούμε ότι συχνά οι ειδικοί τον αποκαλούν **'κοινωνικό θάνατο'**.

Συγκεκριμένα, η αυτοεκτίμηση των θυμάτων κλονίζεται σοβαρά και δηλώνουν πως διακατέχονται από ιδιαίτερα αρνητικά συναισθήματα όπως θυμό, θλίψη, ντροπή και φόβο.

Μελλοντικές έρευνες θα είναι σε θέση να καταδείξουν τα σημάδια που ενδεχομένως θα αφήσει με το πέρασμα του χρόνου αυτό το είδος βίας στα τωρινά θύματά της.

Πώς μπορεί ένας γονιός, όμως, να καταλάβει πως το παιδί του έχει πέσει θύμα ηλεκτρονικού εκφοβισμού; Σημάδια όπως η έντονη αναστάτωση του παιδιού μετά τη χρήση του διαδικτύου ή του κινητού τηλεφώνου, η απόσυρσή του από τις δραστηριότητες και τους φίλους του, η σχολική αποτυχία και η αποφυγή του σχολείου, η πεσμένη διάθεση ή ακόμα και ιστορικό παραδοσιακού εκφοβισμού θα πρέπει να κρούσουν τον κώδωνα του κινδύνου στο γονιό, ώστε να διερευνήσει το θέμα σε βάθος.

ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

- Επαναλαμβανόμενη αποστολή ηλεκτρονικών ή τηλεφωνικών μηνυμάτων
- Παρέμβαση και παρενόχληση οποιασδήποτε διαδικτυακής δραστηριότητας του ατόμου
- Δημιουργία ψεύτικων διαδικτυακών προφίλ
- Αποστολή απειλητικών μηνυμάτων σε άλλα άτομα υποκρινόμενοι το άτομο που εκφοβίζεται
- Υποκίνηση τρίτων για διαδικτυακή παρακολούθηση και παρενόχληση του ατόμου Επαναλαμβανόμενη αποστολή ηλεκτρονικών ή τηλεφωνικών μηνυμάτων
- Είσοδος σε προσωπικούς διαδικτυακούς λογαριασμούς του ατόμου
- Αποστολή φωτογραφιών του ατόμου ή αλλού είδους μαγνητοσκοπημένου υλικού
- Αποστολή προσωπικών πληροφοριών του ατόμου σε πολλαπλούς παραλήπτες
- Υποκίνηση τρίτων για διαδικτυακή παρακολούθηση και παρενόχληση του ατόμου.

Ένας ακόμα από τους κινδύνους του Διαδικτύου είναι το cyberbullying , δηλαδή η παρενόχληση στον κυβερνοχώρο. Συνήθως έχει τη μορφή ενός απλού e-mail , το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει απειλές ή σεξουαλικά σχόλια . Έτσι καθιστούν τον παραλήπτη ευάλωτο και τον μετατρέπουν σε θύμα εμπαιγμού σε κάποιο φόρουμ αποσπώντας ψευδείς δηλώσεις .

Σε άλλες περιπτώσεις, ο θύτης ενδέχεται να έχει παρεισφρήσει στην ηλεκτρονική αλληλογραφία του θύματος και να τη χρησιμοποιεί εναντίον του με σκοπό να βλάψει την εικόνα και τις φιλίες του. Άλλες μορφές του ηλεκτρονικού σχολικού εκφοβισμού είναι η έκθεση προσωπικών πληροφοριών και φωτογραφιών του θύματος σε άλλους χωρίς την έγκρισή του και ο αποκλεισμός του από ηλεκτρονικές ομάδες συζήτησης (chat rooms).

Το υβριστικό ή απειλητικό περιεχόμενο των σχολίων ίσως σχετίζεται με τη θρησκεία, το φύλο, την εθνικότητα ή οποιοδήποτε σημείο διαφορετικότητας του θύματος σε σχέση με το θύτη.

ΑΙΤΙΑ

Ένα κρίσιμο ερώτημα που προκύπτει προσεγγίζοντας αυτό το φαινόμενο είναι τα αίτια που σπρώχνουν νέους ανθρώπους να δρουν ενάντια σε συνομηλίκους τους κατά αυτόν τον τρόπο. Συχνά οι νέοι οδηγούνται στον Διαδικτυακό εκφοβισμό εξαιτίας της βίωσης έντονων συναισθημάτων όπως θυμός, απόγνωση είτε πάλι και εκδίκηση, που μπορεί να προέρχεται τόσο από τις προβληματικές σχέσεις που υπάρχουν στο οικογενειακό περιβάλλον όσο και εξαιτίας μιας ευρύτερης κοινωνικής δυσλειτουργικότητας που παρουσιάζει το άτομο. Σε μερικές περιπτώσεις ο Διαδικτυακός εκφοβισμός αποτελεί μορφή ψυχαγωγίας στοχεύοντας στην εκδήλωση ποικίλων αντιδράσεων και στην ικανοποίηση αναγκών που σχετίζονται με την επιβολή εξουσίας και ελέγχου. Σπανιότερα, η αποστολή μηνυμάτων σε λάθος παραλήπτες μπορεί να αποτελέσει αιτία του φαινομένου.

Επίσης, ενδέχεται να εκφοβίζουν για να γελάσουν, να διασκεδάσουν ή να καταπολεμήσουν την ανία τους. Παράλληλα, ο ψυχολογικός βασανισμός στον οποίο υποβάλλουν τα θύματά τους ενισχύει το εγώ τους και τρέφει τη δίψα τους για εξουσία και επιβολή.

Οσοσο ενδέχεται αρκετοί θύτες να είναι οι ίδιοι θύματα εκφοβισμού στο σχολείο και μέσω της τεχνολογίας και της ανωνυμίας που αυτή προσφέρει, να επιδιώκουν την ψευδαίσθηση πως είναι ισχυρότεροι από τους 'βασανιστές' τους.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Πολλοί παράγοντες μπορούν να οδηγήσουν ένα άτομο στο να ασκεί τέτοιες βίαιες

συμπεριφορές όπως:

- Η ανάγκη για επιβολή δύναμης
- Συσσωρευμένος θυμός
- Η ανάγκη για να επικεντρώσει τη προσοχή
- Βαρεμάρα
- Η ευχαρίστηση να προκαλέσει πόνο και φόβο

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι ο εκφοβισμός στο διαδίκτυο είναι ασφαλέστερος του «παραδοσιακού», γιατί ο εκφοβιστής είναι ανώνυμος, και οι πιθανότητες να συλληφθεί λίγες. Οι εκφοβιστές έχουν ανάγκη να νοιώθουν δυνατοί και αντλούν ευχαρίστηση με το να κακομεταχειρίζονται τους άλλους. Παράλληλα είναι ανυπάκουοι, προκλητικοί και φέρονται να έχουν υπερβολική αυτοεκτίμηση. Τους διακρίνει επίσης το ότι έχουν μάθει, να αντεπιτίθενται με βιαιότητα για να διαχειριστούν όποια προβλήματα έχουν.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Το φαινόμενο του Διαδικτυακού εκφοβισμού εγκυμονεί σοβαρές επιπτώσεις για την ψυχική υγεία του

θύματος, αλλά και του θύτη. Η αυτοεκτίμηση του ατόμου που υφίσταται Διαδικτυακό εκφοβισμό πλήττεται έντονα τόσο ώστε σε μερικές περιπτώσεις συνδέεται με το αίσθημα της ενοχής. Το άτομο αρχίζει να αναπαράγει αρνητικές σκέψεις και η επίδοση των κοινωνικών του ικανοτήτων μειώνεται σημαντικά. Κάποιες φορές, κυρίως κατά την εφηβική ηλικία η αποχή από το σχολείο και από τις παρέες των συνομηλίκων αποτελεί προσωρινό καταφύγιο, ενώ ταυτόχρονα η αυτοκτονία θεωρείται ως η μοναδική λύση στο πρόβλημα. Άτομα που δέχτηκαν έντονα Διαδικτυακό εκφοβισμό ενδέχεται στο μέλλον να παρουσιάσουν μεγαλύτερη αστάθεια στις διαπροσωπικές τους σχέσεις συνοδευόμενη από την κοινωνική απομόνωση.

Από την άλλη, οι εκφοβιστές τείνουν να είναι άτομα με έντονη αντικοινωνική συμπεριφορά, επιρρεπή στο αλκοόλ και απομονωμένα από τους συνομηλίκους. Μακροπρόθεσμα αντιλαμβάνονται ότι ο εκφοβισμός δεν αποτελεί μορφή ικανοποίησης και αναγνώρισης, βιώνοντας έτσι έντονη προσωπική απογοήτευση. Το cyber bullying φαντάζει ίσως αθώο αστείο μεταξύ των παιδιών. Μπορεί όμως να έχει πολύ σοβαρές συνέπειες για τη ζωή του θύματος. Συμπεριφορές όπως αποχή από τα μαθήματα, κοινωνική απομόνωση, απότομη πτώση στις σχολικές επιδόσεις, εκτέλεση πράξεων αντίθετων με τον χαρακτήρα του παιδιού ή παράνομες πράξεις λόγω εκβιασμού, επίμονη επιθυμία του παιδιού να αλλάξει σχολείο ή το όνομα του, κατάθλιψη ακόμη και αυτοκτονία, θα πρέπει να μας προβληματίσουν. Ταυτόχρονα, μεγάλη είναι η πιθανότητα για πολλά από τα θύματα (σε συνδυασμό με τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους) να εμφανίσουν συμπτώματα άγχους και κατάθλιψης. Δυστυχώς, οι συνέπειες του ηλεκτρονικού εκφοβισμού για τα θύματα επεκτείνονται στις συμπεριφορικές τους αντιδράσεις, όπως η αποφυγή του σχολείου, οι δυσκολίες συγκέντρωσης και οι χαμηλές σχολικές επιδόσεις (σχολική αποτυχία).

Σπανιότερα, ως αντίδραση στο στρες που βιώνουν, τα θύματα υιοθετούν βίαιη συμπεριφορά είτε εναντίον άλλων (σχολική βία) είτε εναντίον του εαυτού τους (αυτοκτονία). Αξίζει να σημειωθεί πως οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις του ηλεκτρονικού εκφοβισμού μάς είναι άγνωστες, δεδομένης της πρόσφατης εμφάνισης του φαινομένου.

Κίνδυνοι από το διαδίκτυο:

- Παιδοφιλία
- Κυβερνοαυτοκτονία
- Νεανική παραβατικότητα
- Στοιχείμα – Casino
- Αγορές
- Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση – πορνογραφία
- Λάθος πρότυπα

Σημάδια θυματοποιημένου παιδιού :

1. Επιθετικό, παράλογο, ανήσυχο

2. Σταματάει να τρώει
3. Φοβάται να χρησιμοποιήσει κινητό ή mail
4. Φοβάται να περπατήσει μόνο του στο σχολείο
5. Κλαίει πριν κοιμηθεί και έχει εφιάλτες
6. Πέφτει η σχολική του επίδοση
7. Γενικά αλλάζει η ζωή του

Αντιμετώπιση του φαινομένου

Οι στρατηγικές αντιμετώπισης του προβλήματος είναι η πρόληψη της παιδικής επιθετικότητας γενικά. Προς αυτή τη κατεύθυνση θα πρέπει να αλλάξουν πολλά και οι αλλαγές αυτές δεν περιορίζονται μόνο στους εκπαιδευτικούς και στο σχολείο, αλλά αφορούν και τους γονείς και τα ΜΜΕ. Μόνο μία ολιστική αντιμετώπιση του προβλήματος μπορεί να φέρει ορατά αποτελέσματα. Ο ρόλος των γονέων στην πρόληψη του φαινομένου είναι σημαντικός. Ο ψηφιακός αναλφαβητισμός των γονέων, τους οδηγεί σε δαιμονοποίηση του υπολογιστή και του διαδικτύου, το οποίο όμως είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό εργαλείο που χρειάζεται σωστή χρήση. Επομένως οι γονείς πρέπει:

1. Να αφιερώνουν χρόνο και διάθεση ώστε να ασχοληθούν μαζί με το παιδί σε θέματα διαδικτύου
2. Να τοποθετήσουν τον υπολογιστή σε κοινόχρηστο χώρο ώστε να μην δίνεται η δυνατότητα απομόνωσης του παιδιού.
3. Χρήση φίλτρων για επιβλαβείς ιστοσελίδες
4. Ενημέρωση των παιδιών με απλά λόγια από μικρή ηλικία για τα φαινόμενα του εκφοβισμού και της παρενόχλησης
5. Όχι στη χρήση του υπολογιστή για επιβράβευση ή τιμωρία
6. Να θέτουν όριο και μέτρο στη συμπεριφορά των παιδιών
7. Να βάζουν όρια στα παιδιά που ασχολούνται με το διαδίκτυο.
8. Να ασχολούνται γενικά περισσότερο με τα παιδιά τους.

"Σε κάθε περίπτωση που γίνουμε αποδέκτες κάποιας εκ των συμπεριφορών που προαναφέρθηκαν ή γενικότερα συμπεριφοράς που δεν συνάδει με την προσωπικότητα του εφήβου, κινητοποιούμε άμεσα", σημειώνει η Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Οι γονείς καλούνται να ακούσουν το παιδί με προσοχή και να το προτρέψουν να αναφέρει όσο πιο αναλυτικά γίνεται τα γεγονότα και τα πρόσωπα που το έχουν φέρει σε δύσκολη θέση.

"Έχουμε τη δυνατότητα να αποκλείσουμε τον αποστολέα των ενοχλητικών μηνυμάτων και να τα αγνοήσουμε. Όταν πρόκειται για απειλητικά μηνύματα, μπορούμε να αναφέρουμε το περιστατικό στις

Αρχές (Αστυνομία).

Για να αντιμετωπιστεί επιτυχημένα η ηλεκτρονική παρενόχληση, όχι μόνο για να εξαλειφθεί η απειλή αλλά και για να μειωθεί όσο το δυνατό περισσότερο ο συναισθηματικός αντίκτυπος που επιφέρει στο θύμα ο εκφοβισμός, θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα τόσο από τα παιδιά όσο και από τους γονείς (ενίοτε και με τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών).

Στις περιπτώσεις ηλεκτρονικού εκφοβισμού συνιστάται στο θύμα:

- Να μοιραστεί το γεγονός με κάποιον ενήλικα και να του επιτρέψει να βοηθήσει.
- Να μην απαντά στον εκφοβισμό.
- Να μπλοκάρει ηλεκτρονικά το θύτη, όπου αυτό είναι δυνατό.
- Να κρατά αρχεία ή να εκτυπώνει τα μηνύματα που λαμβάνει.
- Να δημιουργήσει νέο ηλεκτρονικό λογαριασμό ή να αλλάξει τον αριθμό του κινητού του τηλεφώνου.

Ο ρόλος των γονέων έγκειται στο:

- Να προτρέπουν το παιδί τους να μιλά γι' αυτό που βιώνει
- Να το ενθαρρύνουν να μην απαντά στον εκφοβισμό
- Να τοποθετήσουν τον ηλεκτρονικό υπολογιστή σε σημείο που να είναι εκτεθειμένος, ώστε να παρακολουθείται η δραστηριότητα του παιδιού και να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από όλη την οικογένεια
- Να ενημερώσουν τον παροχέα διαδικτυακής σύνδεσης ή την εταιρεία κινητής τηλεφωνίας για τον εκφοβισμό
- Να αναφέρουν το πρόβλημα στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης του παιδιού τους, εφόσον προέρχεται από εκεί
- Να αναζητούν συχνά το όνομα του παιδιού τους σε διαφορετικές μηχανές αναζήτησης (google κ.λπ.)
- Να επικοινωνούν με ειδικούς ψυχικής υγείας αν το παιδί εκδηλώνει έντονη συναισθηματική δυσφορία ή σκέψεις αυτοτραυματισμού
- Να απευθυνθούν στη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος

Η σωστή αντιμετώπιση της ηλεκτρονικής παρενόχλησης αποτελεί αναμφισβήτητα ένα δύσκολο έργο, αλλά διευκολύνεται στις περιπτώσεις που η οικογένεια έχει φροντίσει προληπτικά γι' αυτήν. Έτσι, οι γονείς καλό θα είναι να ενημερώσουν τα παιδιά τους σχετικά με την ύπαρξη αυτής της απειλής όταν εκείνα αποκτήσουν ενεργό ηλεκτρονική δραστηριότητα ή κινητό τηλέφωνο, αλλά και να τους μεταδώσουν την ασφάλεια της 'συμμαχίας' μεταξύ τους, εφόσον ο εκφοβισμός παρουσιαστεί στο μέλλον.

Έτσι, δίνεται η ευκαιρία στους χρήστες της τεχνολογίας, όντας καλά πληροφορημένοι, να εντοπίζουν άμεσα το πρόβλημα όταν αυτό προκύπτει και να το αναφέρουν στους δικούς τους χωρίς τους ενδοιασμούς που θα τους διακατείχαν αν δεν είχε προηγηθεί η παραμικρή συζήτηση σχετικά με το θέμα.

Παράλληλα, θα ήταν χρήσιμο οι γονείς να βρίσκονται σε επαγρύπνηση τόσο για τη χρήση του διαδικτύου και του κινητού τηλεφώνου από το παιδί τους όσο και για την παρουσία 'συμπτωμάτων' θυματοποίησής του από ηλεκτρονικό εκφοβισμό.

Κανείς δεν αρνείται ότι εξυπηρετεί την μάθηση, την επικοινωνία, την ταχύτητα διάχυσης της πληροφορίας και συνακόλουθα τη γνώση, το ηλεκτρονικό εμπόριο και πολλές άλλες λειτουργίες που συνέβαλλαν στην ανάπτυξη των κοινωνιών, των επιστημών και εν γένει της ανθρωπότητας, λειτουργίες που διαφημιστήκαν από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του.

Ποιος αρνείται πως σήμερα τα πάντα γίνονται μέσω διαδικτύου.

Οι νέοι, κυρίως στη εφηβεία, σερφάρουν αδιάκοπα στο internet για να διασκεδάσουν, να παίξουν, να βρουν πληροφορίες ακόμα και νέους φίλους και φίλες.

Τα μικρότερα παιδιά, παρκαρισμένα στα δωμάτιά τους, παίζουν ασταμάτητα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Συνήθως παιχνίδια βίας, παιχνίδια ρόλων, παιχνίδια της πειθούς, παιχνίδια πολέμων. Παιχνίδια που είναι κατασκευασμένα έτσι ώστε να ανεβάζουν την αδρεναλίνη στα ύψη, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, προσδίδοντας μεγάλη απόλαυση στους παίκτες, αναγκάζοντας τους να μην ξεκολλάν από τις οθόνες και έτσι χωρίς να το καταλάβουν, αφού παίζοντας έρχεται η όρεξη, ακολουθούν διάφορες συμπεριφορές ταυτιζόμενοι με τους ήρωες ή τους πρωταγωνιστές.

Το διαδίκτυο είναι πλέον αναπόσπαστο μέρος της ζωής και της κουλτούρας μικρών και μεγάλων. Το 1997 εξυπηρετούσε 35-50 εκ. πελάτες σε όλο τον κόσμο. Το 2002 650 εκ. πελάτες και σε πρόσφατες μετρήσεις πάνω από 2 δις άνθρωποι είναι χρήστες του internet.

Στατιστικά Στοιχεία

Περίπου 15-35% των νέων έχει πέσει θύμα Διαδικτυακού εκφοβισμού. 10-20% των νέων παραδέχεται την ανάμειξή του σε Διαδικτυακό εκφοβισμό.

Τα κορίτσια ενδέχεται να εμπλακούν συχνότερα από ότι τα αγόρια σε περιστατικά Διαδικτυακού εκφοβισμού.

Η πλειοψηφία των ατόμων που υφίστανται είτε ασκεί Διαδικτυακό εκφοβισμό είναι ηλικίας 12-16 ετών. Περίπου το 20% των μαθητών στην έκθεση του δείγματος αντιμετωπίζουν cyberbullying μας στη διάρκεια της ζωής τους. Όταν ρωτήθηκε για συγκεκριμένους τύπους cyberbullying κατά τις προηγούμενες 30 ημέρες, μέση ή επιζήμια σχόλια (13,7%) και φήμες που διαδίδονται (12,9%) σε απευθείας σύνδεση συνεχίζουν να είναι μεταξύ των πιο συχνά αναφερθείσες. Δεκαεπτά τοις εκατό του δείγματος που αναφέρθηκαν ψηφιακού εκφοβισμού σε μία ή περισσότερες από τις εννέα τύπους που αναφέρθηκαν, δύο ή περισσότερες φορές κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 30 ημερών.

- 16% από τα αγόρια και 22% από τα κορίτσια ηλικίας 13-18 ετών δηλώνουν ότι έχουν πέσει θύματα κυβερνοεκφοβισμού.

- 32% είχαν δεχθεί εκφοβισμό με δημοσίευση στο διαδίκτυο προσωπικών τους φωτογραφιών.

- 11% λεκτικό - αποκάλυψη γεγονότων προσωπικού ενδιαφέροντος και ένα 3,5% δήλωσε ότι έγινε με χυδαίο λεξιλόγιο - ύβρεις.

- 10% των αγοριών απάντησε θετικά στην ερώτηση εάν έχουν εκφοβίσει μέσω Διαδικτύου ή με τη χρήση άλλων νέων τεχνολογιών κάποιον συμμαθητή, φίλο ή γνωστό τους.

- Το 42% (σχεδόν 1 στους 2!!!!) απάντησε ότι ξέρουν ή έχουν ακούσει για κάποιον γνωστό που έχει πέσει θύμα εκφοβισμού μέσω Διαδικτύου.

Η τεχνολογία του σήμερα δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά και τους εφήβους όχι μόνο να επικοινωνούν, να ψυχαγωγούνται και να δικτυώνονται κοινωνικά, αλλά και να τη χρησιμοποιούν εις βάρος των συνομηλίκων τους. Ο ηλεκτρονικός εκφοβισμός αποτελεί μία νέα έκφραση βίας μεταξύ νέων που μπορεί να πάρει πολλές μορφές και να επηρεάσει πολύπλευρα τα θύματά της.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

http://mblog.lib.umich.edu/cyberbullying/archives/2007/03/what_are_the_so.html

<http://www.cyberbully.org/cyberbully/docs/cbcteducator.pdf>

http://www.stopcyberbullying.org/why_do_kids_cyberbully_each_other.html

http://www.stopcyberbullying.org/what_is_cyberbullying_exactly.html

<http://www.stopcyberbullying.org/parents/guide.html>

http://www.stopcyberbullying.org/lawenforcement/telling_the_difference.html

http://www.pi.ac.cy/InternetSafety/sec_kindinoi_ekfobismos.html

<http://www.ditchthelabel.org/cyberbullying-statistics/>